
KUIFJE
32 KLEUR-BLADZIJDEN
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
25
IN NEDERLAND 60 Cts
WEES BLOEDDORSTIG, ATLAS! IEDEREEN BEKIJKT ONS

CHAMPOLLION

de man die alles kon ontcijferen.

Volledig tekenverhaal door E. Aidans

TOT bij het begin van de XIXe eeuw was de Egyptische beschaving een gesloten boek gebleven. Slechts enkele stoutmoedige reizigers kenden de piramiden, die hun geheim volledig hadden bewaard en waarvan de opschriften door niemand konden ontcijferd worden.

Vlijtig studeert François het Arabisch, het Syrisch, het Chaldees en het Koptisch.
Het is bijna morgen ! Je ondermijnt je gezondheid !...
Ik zal de hiërogliefen pas dan kunnen ontcijferen, wanneer ik alle oude talen grondig zal kennen...
Op 1 september 1807 draagt François Champollion voor de academie van Grenoble een tesis voor over het Egypte van de farao's.
Het is een gewaagde tesis...
...maar ze is logisch en overtuigend !
Die jongen weet méér over de Oudheid, dan wij allen samen !
Met algemene stemmen wordt de 17 jaar oude student tot lid van de academie verkozen.
Om zijn studies verder te zetten, reist hij naar Parijs. De reis duurt 70 uren.
En daar ziet hij voor het eerst de beruchte steen van Rosette met de geheimzinnige tekst.
Er staan veertien regels hiërogliefen op, twee en dertig regels in een onbekend geschrift en vier en vijftig regels Grieks...
De Griekse tekst is een eerbetuiging van de priesters van Memphis aan koning Ptolemeos V...
En op het einde van de tekst staat vermeld dat de drie teksten hetzelfde zeggen.
Vier eeuwen vóór Christus beweerde Horapollon dat de hiërogliefen een figuratieve betekenis hebben...
En spijt alle opzoekingen blijven ze onleesbaar !
Ten koste van buitengewone inspanningen verwerft Champollion een afschrift van de teksten
Hij vergelijkt ze met de bekende oude teksten.
En indien Horapollon zich eens vergist had ? De hiërogliefen hebben misschien geen figuratieve betekenis...
In die veronderstelling moeten wij zeker vertrekken van de lettergroep die omlijnd is en ongetwijfeld de naam van koning Ptolemeos is...
En in één nacht...
Er bestaat geen twijfel meer ! Wanneer ik de steen vergelijk met de papyrus, ben ik er van overtuigd dat deze pictogram geen symbolen, maar wel letters voorstellen, of eerder nog geluiden !

Na maanden opzoekingen weet Champollion met zekerheid dat hij op de goede weg is om de hiërogliefen te ontcijferen.
Op zekere dag...
Beste vriend, ik heb het gevonden! Ik heb het gevonden!
Maar, François ! Professor Alexander Lenoir heeft alles opgehelderd. Zijn brochure « De Nieuwe Verklaring » is zo pas van de pers gekomen...
Wat? Zou ik dan jaren vruchteloos gewerkt hebben ?
Met de luttele centen die hem overblijven, koopt Champollion de brochure...
En met de dood in het hart, verdiept hij zich in het werk van zijn rivaal.
Maar plotseling...
Wat gebeurt er, mijnheer François ? Is u ziek ?
Neen, madame Macran ! Lenoir is gek ! Hij heeft te vroeg viktorie gekraaid! Zijn werk is louter dwaasheid ! Slecht aangewende eruditie !...
Ik zal het bewijs leveren dat Lenoir zich heeft vergist ! De hiërogliefen zijn geen dekoratieve symbolen, maar wel een alfabet !
In het jaar 1821 brengt de archeoloog Banks de obelisk van Philae naar Europa over. Op deze obelisk staat een tekst in het Grieks en in hiërogliefen.
Champollion begeeft zich ter plaatse, en kopieert zeer minutieus al de teksten.
Op zekere dag...
Jacques ! Jacques ! Ik geloof dat ik er nu wel ben ! Vergelijk eens het woord « Cleopatras » met « Ptolemeos ». De l, de p en de e zijn dezelfde !
François ! Nu heb je de sleutel van het geheimzinnig schrift wel degelijk gevonden !

Hij liet aan anderen de glorie van de spektakulaire ontdekkingen. Deze eenvoudige geleerde had eens te meer bewezen, dat een genie steeds over een onuitputtelijk geduld moet beschikken.

Einde

Volgende week : QUENTIN MATSYS, DE SMID VAN ANTWERPEN

ONDER ONS...

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Renata Foubert, Tulpenstraat, 8, Sint-Niklaas, *zou willen briefwisselen met een meisje uit Frankrijk of Wallonië in het Frans. Renata is 12 jaar en houdt van muziek en sport.*

Kristine Gruwez, Deken Camerlincklaan, 29, Kortrijk, *is veertien jaar oud en interesseert zich voor muziek en boeken. Kristine verzamelt oude munten, postzegels en dokumentatie uit vreemde landen. Haar voornaamste hobby is sterrekunde. Ze vraagt een korrespondente van haar leeftijd, die haar mag schrijven in het Duits, Frans, Engels, Italiaans of Spaans. Kristine geeft echter de voorkeur aan het Italiaans en het Duits.*

Liem Singhan, Goudang Diatejil, Djakarta - Indonesia, *schrijft mij dat hij heel veel brieven kreeg uit België en Nederland, en waarlijk geen tijd heeft om al die brieven te beantwoorden. Hij ekskuseert zich dan ook bij die korrespondenten die nog geen antwoord kregen, maar beloofde deze brieven door te geven aan Indonesische jongens die ook korrespondentieadressen zoeken in Europa.*

Elly van Garderen, Mijdrechtstraat, 17, Utrecht (Nederland), *zou graag een korrespondentievriendinnetje van ongeveer 13 jaar vinden in Duitsland of Frankrijk. Elly houdt van sport in het algemeen en rolschaatsen in het bijzonder.*

JE bent tien, twaalf jaar oud, en je droomt er waarschijnlijk van een volwassen man te zijn, want je meent, dat wanneer je groot zult zijn, je naar believen sigaretten, sigaren en pijpen zult kunnen roken, drinken, en auto rijden, en wat weet ik nog meer.

Jongens die vaak naar de bioskoop lopen, menen dat de man die er gekomen is, iemand is, die achterovergeleund ligt in een zetel, met zijn benen op zijn bureau, een dikke sigaar in de mond, en veel personeel rondom zich !

Wat een vergissing !

Men moet ook niet als jongen grote mensen willen nadoen in al hun taal, gebaren, en houding. Men moet de volwassenen wel trachten te evenaren in hun beste eigenschappen, nl. moed, volharding en mildheid. Blijf voor het overige liever wat je bent : een levenslustige jongen, die houdt van spelen, lachen sport, en die er een erezaak van maakt goede uitslagen te behalen op school en thuis een dienstvaardige jongen te zijn.

Kuifje

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

RADIO EN T.V.

DE uitgeverij Elsevier stuurde ons een voortreffelijke Nederlandse bewerking van een suksesrijk Amerikaans jeugdboek « Het boek van radio en televisie ». Al onze lezers die thuis een TV toestel in de huiskamer hebben, of die verlangend uitkijken naar een gelegenheid om bij familie of buren naar de T.V.-uitzendingen te kunnen zien, zullen in dit beknopt, maar zeer duidelijk werk, een antwoord vinden op alle technische vragen, die bij hen oprijzen aangaande dit wonder van de moderne wetenschap.

LAAT « KUIFJE » INBINDEN !

EEN fraaie HALVE band (Voorkant) stellen wij voor Hollandse abonné's ter beschikking à 75 cts. Stort dit bedrag op giro 655380 van Kuifje-Holland te Dordrecht.

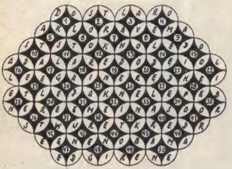
DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

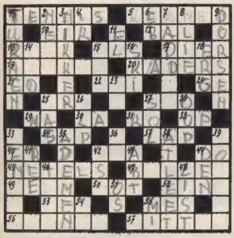
VERMAKEN WIJ ONS BEST!

HET MOZAIEK VAN VORIGE WEEK

WIE ZOEKT DIE VINDT

DIT kruiswoord is een beetje ingewikkeld maar, wie zoekt die vindt. Moedig aan het werk dus. De juiste oplossing vind je volgende week op deze bladzijde

Horizontaal : 1. Balspel in open lucht, waarbij men de bal met een racket elkaar toekaatst over het net; 5. Het hoogste wat in een sport tot op een gegeven ogenblik bereikt is. 10. Bekende boom, de koning van het bos. 12. Bolrond voorwerp waarmee men kaatst; 13. Een soort van kraai; 15. Gereedschap van de schoenmaker; 17. Levend wezen tussen mens en plant; 19. Grompotten, knorrige mensen; 20. Omlijstingen van schilderijen; 21. Afkorting van editie; 22. Lopend touw, waarmee een zeil wordt ingenaald, 24. Persoonlijk voornaamw.; 25. Eenheid der vlaktematen; 27. Onderdeel van een tennispartij, gelijk aan 50 punten; 29. Moeder; 30. Zesde muzieknoot; 31. Afkorting van knock-out; 32. Boven (... de kast); 34. Vocht dat in de vruchten steekt; 37. Stuk stof; 40. Bijwoordje dat een plaats aanduidt; 42. Moeder van Kaïn en Abel; 44. Eerste muzieknoot; 45. Distelachtig onkruid (in het meervoud); 47. Het voolspel spelen; 49. Een elftal voetbalspelers; 50. Bakje waarin men bij het spel de inzet steekt; 52. Slot, finale; 53. Vertragingstoestel aan een auto; 55. Werktuig om te snijden; 56. Deelnemer aan een wielerwedstrijd; 57. De verschillende étappes van een wedren over een lange afstand.

Vertikaal : 1. Gymnastische oefeningen doen; 2. Naar beneden; 3. Neger; 4. Persoonlijk voornaamw. (eerste persoon); 6. Tegenstelling van vloed; 7. Jongen die de slagstokken draagt bij het golfspel; 8. Vetstof voor de bereiding van mayonnaise; 9. De graankorrels met een vlegel uit de aren slaan; 11. Oude lengtemaat; 14. Bejaard, niet jong; 15. Smal, nauw; 16. Lange, houten sneeuwschaats, aan de voorkant een weinig omgebogen; 18. Slecht, bedenkelijk (hij is... ziek); 23. Bekende boom; 25. De hoogste kaart in het kaartspel; 26. Andere naam voor ivoor; 27. Vijfde muzieknoot; 28. Jongensspeeltuig, meestal tol genaamd; 33. Het doorgeven van de (voet)bal aan een andere speler; 35. De lucht in de longen opnemen; 36. Afkorting van en volgende; 38. Kampvechter, zwaargebouwd en sterk man; 39. De onderdelen van een rit in een wielerbaan; 41. Dier met een gewei; 42. Ratelpopulier; 43. Overste van een abdij; 44. Boom met naalden; 46. Rivier in Frankrijk (= Tarn); 48. Slim middel; 51. Mannelijk kind; 54. Voornaamw.; 55. Derde muzieknoot.

O N Z E   T E S T

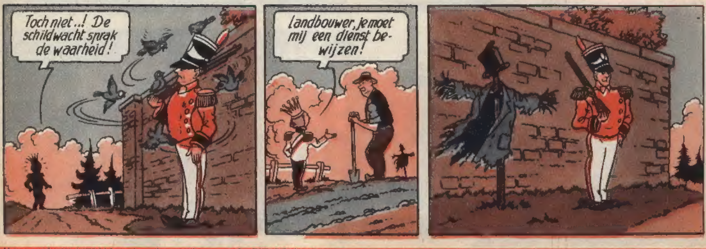
BEN JE FIJNGEVOELIG ?

	Ja	Neen
1. — Heb je nachtmerries na het lezen van een detectivestory of een avonturenroman ?	......	......
2. — Steek je je wel eens in de huid van je geliefdkoosde held (in gedachten natuurlijk) en tril je dan van opwinding ?	......	......
3. — Ben je diep onder de indruk van het ongeluk dat je zag en denk je er nog lang aan ?	......	......
4. — Word je erg bleek wanneer je bloed ziet ?	......	......
5. — Beef je van emotie bij het horen van goed of van slecht nieuws ?	......	......
6. — Geraak je overstuur wanneer je getuige bent van een heftige twist ?	......	......
7. — Hou je niet veel van griezelverhalen omdat ze je bang maken ?	......	......
8. — Krijg je hartkloppingen als je een band hoort springen, de deur met een slag dichtsmakt of er een straaljager giert ?	......	......
9. — Beef je als een espenblad wanneer men je vertelt over de oorlog en al de ellende welke daarmee verband houdt ?	......	......
10. — Ben je soms zodanig geboeid door een film en leef je zozeer mee met de avonturen van de helden, dat je totaal vergeet dat « het slechts een film is » ?	......	......
Totaal . . .	......	......

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

(1) Bathing Towel : badhanddoek.

(Wordt voortgezet.)

DE SPOORPIRATEN

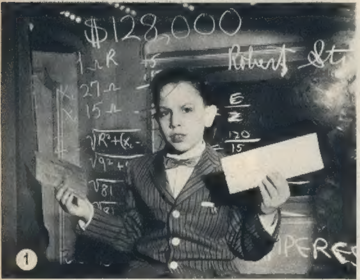
TEKST EN TEKENINGEN DOOR R. MACHEROT

Chloro en Minimum bereikten het eiland Notenschelp, en wat ze daar zien verbaast hen geweldig...

Je vindt Chlorophyl en Minimum grappig, maar heb je reeds het album « Chlorophyl en de Samenzweerders » gelezen ?

WISKUNDE, VISSEN EN PAARDEN
HIER HEEFT DE JEUGD HET LAATSTE WOORD!

WELLICHT heb je op het televisiescherm reeds een quiz gevolgd in het genre « Alles of Niets », « Kop of Letter » of hoe je zo'n wedstrijd ook noemen wilt. Het is een spel dat klein en groot boeit en dat de winnaars niet met lege handen naar huis stuurt. Integendeel! Er is echter nog meer. Het zijn niet altijd de volwassenen die uitblinken; heel dikwijls heeft de jeugd het laatste woord. Sommige jongens en meisjes zijn in bepaalde vakken zo beslagen dat zij de beste specialisten met verstomming slaan!

HEB je reeds de naam gehoord van Robert Strom? Hij is nog maar tien jaar (foto 1) en won in de Verenigde Staten na een harde strijd een quiz die door duizenden liefhebbers gevolgd werd. Robert heeft een knobbel voor wiskunde en beschikt over een uitgebreide kennis inzake elektriciteit.

Hij kon alle vragen die hem in verband met de elektriciteit gesteld werden juist beantwoorden en won achtereenvolgens twee checks van 64.000 dollar, of 6.400.000 F. Hij heeft ze op de foto in de hand.

Ook de Zweedse televisie heeft haar quiz. Het hoogste bedrag dat men winnen, of verliezen, kan bedraagt 10.000 kronen (ongeveer 100.000 F.). Een meisje van dertien en een jongen van veertien hebben dit bedrag opgestreken. En of ze in hun nopjes waren!

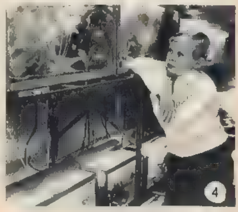
De jongen heet Ulf Hannerz. Hij gaat naar een lyceum en is een puik student. Hij munt uit in levende talen en heeft een passie voor vissen. Hij bezit niet minder dan 70 verschillende vissen, die vrolijk zwemmen in de achttien aquariums, die hij in de kelders van de ouderlijke woning te Angby heeft geplaatst (foto 2). Alles wat er in vier talen de laatste tien jaar over vissen geschreven werd, heeft hij gelezen. Hij gaf zelfs konferenties over vissen te Stockholm, te Trondhjem (Noorwegen) en te Brighton (Groot-Brittannië). Hij kent de Latijnse naam van om het even welke vis, die in de wateren van de vijf kontinenten woont. Hij is hoofdredakteur, redakteur, tekenaar en verdeler

van het blad « Nieuws van het Aquarium », dat hij stichtte toen hij negen jaar oud was. Hij is president van de klub « Rasbora », de vrienden van de vissen. Ulf Hannerz nam zijn check van 10.000 kronen met Noorse rust en kalmte in ontvangst (foto 3). Hij is echter zeer tevreden, want dit geld zal hem toelaten zijn droom te verwerkelijken: naar Chicago reizen om het grootste aquarium ter wereld te zien !

En dat is Li Ekman (foto 4). Zij is dertien jaar en weet alles af over paarden. Ze gaat natuurlijk nog naar school. Ze mocht voor het eerst paardrijden toen ze tien jaar was en sedertdien heeft ze een vijftigtal boeken over paarden en paardensport uitgelezen. Ze kan tweemaal per week paardrijden, liefst op een poney, met het geld dat zij thuis verdient. Voor alle werkjes die ze voor haar moeder opknapt, krijgt ze wat zakgeld. Ze spaart dit en kan zich dan enkele uren per week aan haar geliefkoosde sport wijden. Je moet niet vragen hoe blij ze is, want de 10.000 kronen beloven haar heel wat paardritjes !

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE !

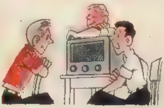
ZULLEN WIJ DIE RONDE EINDELIJK WINNEN !

NOG negen dagen en dan zullen alle sportliefhebbers zeggen :
Ze zijn vertrokken !

Iedereen zal dan weer langs de weg staan om hen te zien voorbijkomen. Niemand zal hen herkennen omdat ze te rap rijden, maar na hun doortocht zal, zoals altijd, iedereen eensgezind verklaren :

— Het was prachtig !

Jullie weten reeds over wie ik het heb. Het gaat over de reuzen van de weg, die deelnemen aan de Ronde van Frankrijk. Reeds negen keren heb ik hen gevolgd en thans vertrek ik voor mijn

tiende ronde, die zowel bij ons als in Frankrijk en in Spanje in het brandpunt van de belangstelling zal staan. In dit verband wil ik jullie een grappige en fijne anekdote vertellen.

Het was in het jaar 1948, tijdens een zitting van de Kamers in Italië. De oppositie dreigde het kabinet omver te werpen en de ministers wisten niet meer hoe zij zich keren of draaien moesten om uit hun netelige positie te geraken. Zij stonden op het punt hun portefeuille neer te leggen en het af te stappen. Toen gebeurde het dat een kamerlid, groot sportliefhebber, even uit de « hoge vergadering » was weggeslopen om naar de radio te luisteren. Hij wilde nl. de uitslag kennen van de Ronde van Frankrijk. Toen hij vernam, dat Bartali de gele trui gewonnen had stormde hij vol geestdrift de zaal binnen, vroeg aan de president het woord en kondigde plechtig aan : « Mijne heren, ik heb een goed nieuws mede te delen. Gino Bartali, onze Gino Bartali heeft de Ronde van Frankrijk gewonnen ! » Deze verklaring werd op een Indianengehuil onthaald. De heren afgevaardigden stampvoetten van geestdrift, sloegen de armen in de lucht, omhelsden elkaar en hieven het vaderlandslied aan. De dreigende krisis was daarmee afgewenteld. De president schorste de vergadering en zei dat men na acht en veertig uren nog eens over de zaak zou praten. Tijd brengt raad, zegt het spreekwoord. Dat is waar ! De tijd bedaart ook de heetste gemoederen en de Italiaanse kabinetskrisis was gewenteld dank zij Gino Bartali !

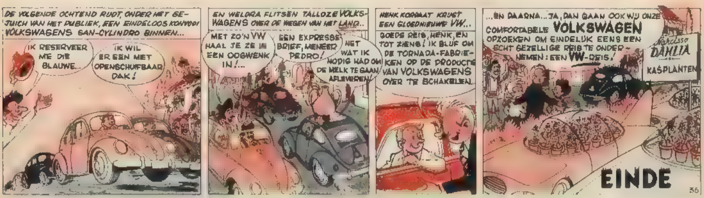
Gedurende dertig dagen zullen de sportredakteurs vreselijk veel werk hebben en zij die thuis blijven, zullen geen oog kunnen afslaan van de telex. Je moet niet denken dat het een pretje is de Ronde als reporter te volgen. Je moet vechten als een leeuw om eerst de telefoon te bemachtigen en de naam van de winnaar door te geven. De reporters verlaten de koers gewoonlijk op enkele tientallen kilometer van het einddoel. De renners, die de stal ruiken, rijden de laatste minuten soms met een snelheid van 60 km per uur ! De reporters krijgen de plaats welke voor hen is gereserveerd en de techniei doen hun best om de radiostations van Parijs, Rome, Madrid, Amsterdam, Genève, Lausanne, Lugano, Keulen, Londen en Brussel aan te vragen. Het gebeurt dat zij zich vergissen, en zo sprak ik op zekere dag tot de luisteraars van... Italië ! Ze hadden mij Rome doorgegeven in plaats van Brussel !...

Gedurende dertig dagen zitten de liefhebbers van de wielersport als het ware vastgeschroefd aan radio en televisietoestel. De huisvrouwen laten hun keuken in de steek, de bedienden hun kantoor, de jongens en meisjes hun school en gaan samen met hun leraars en leraressen naar de Ronde kijken. Gedurende dertig dagen wor-

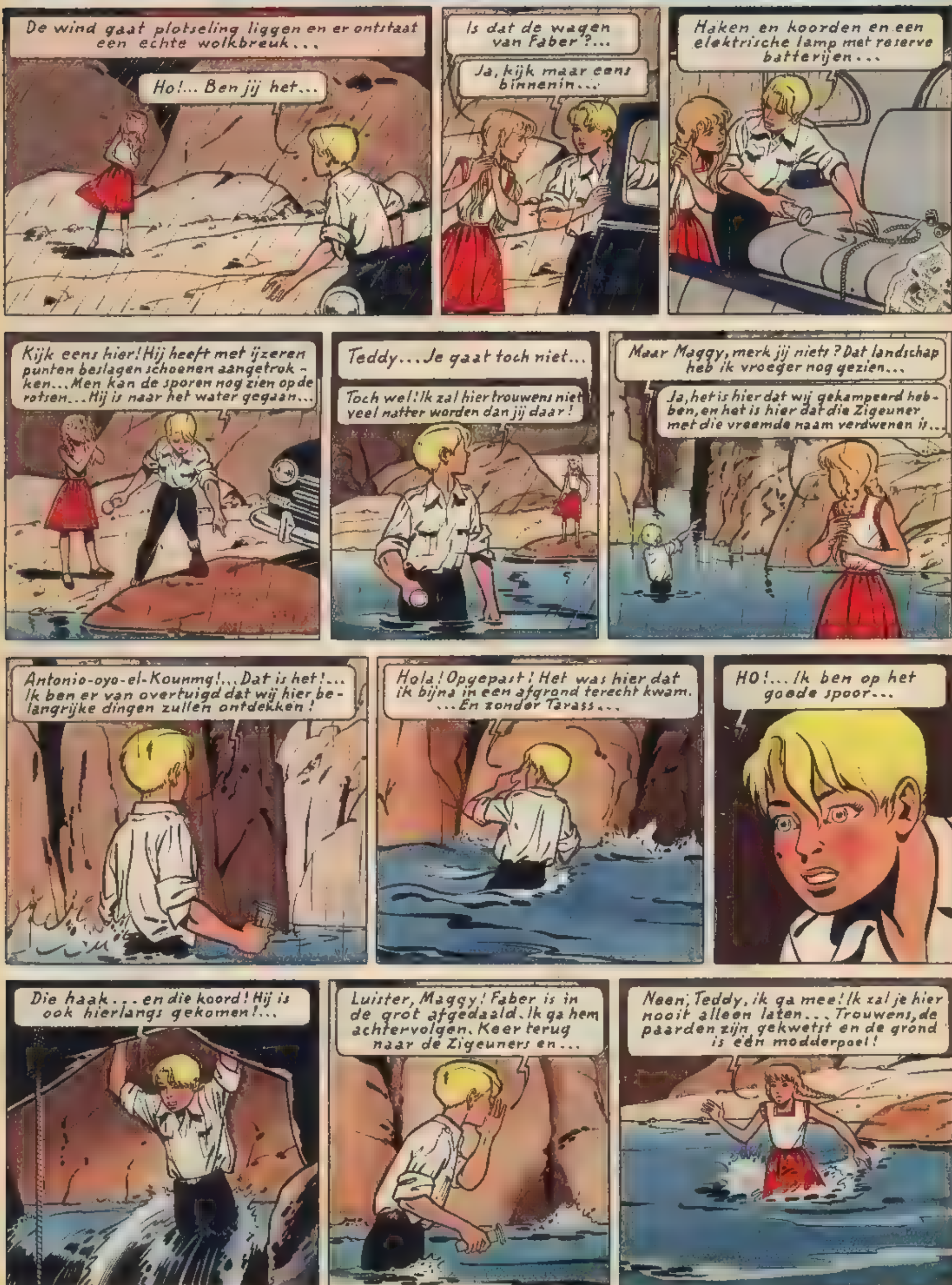
den dertig verschillende steden in een feestroes gedompeld. Te midden van al die drukte, van die feestelijke stemming, zou men waarachtig de renners vergeten. Wij mogen dit echter niet, want zij moeten gedurende dertig dagen hard strijden om een behoorlijke plaats te bemachtigen. Onze ploeg vertrekt met moed en veel hoop. Of wij deze Ronde dan eindelijk zullen winnen ? Het is nog te vroeg om deze vraag te beantwoorden.

SAN CYLINDRO

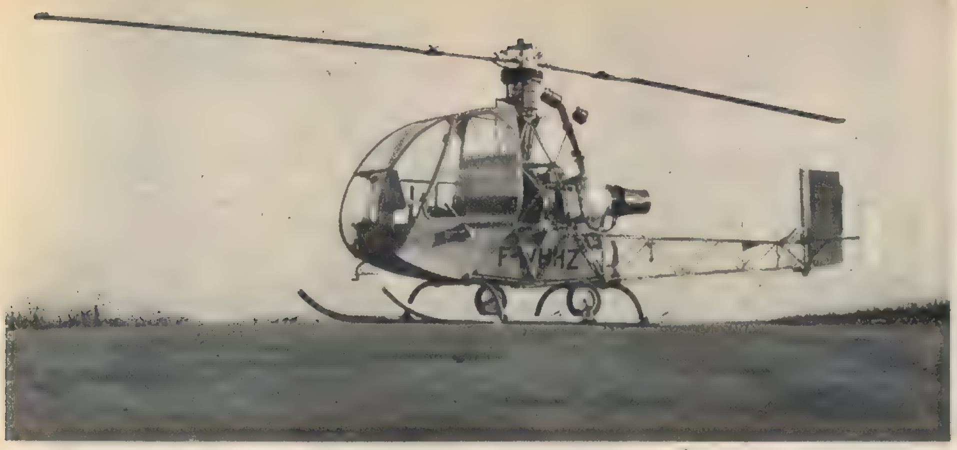
HET GEHEIM VA

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

Je houdt van mooie en spannende geschiedenissen en daarom lees je het album « De Avonturen van Pom en Teddy ».

De « S.O.-1221 Djinn », de eerste straalhelikopter ter wereld die in serie gebouwd wordt.

de "DJINN" VESTIGT HET WERELDREKORD : 8.482 M.

SEDERT 22 maart om 16,30 u. vestigde de luchthelikopter « S.O.-1221 Djinn » een nieuw hoogterekord voor machines met draaiende draagvlakken van alle kategorieën. Jean Dabos gapte dit zo begeerde wereldrekord van zijn vriend Jean Boulet, die het op 6 juni 1955 aan boord van de « S.E.-3120 Alouette II » had gehaald.

Na de oorlog (1945) was het met de Franse luchtvaartindustrie ellendig gesteld. De studiekantoren waren in alle windrichtingen verspreid, de fabrieken hadden hun deuren gesloten en sommigen waren deerlijk gehavend door de bombardementen. Met de vlieghavens was het al niet veel beter. Bovendien, en dat was wellicht het ergste, had de Franse luchtvaartindustrie een grote achterstand op de Amerikaanse, de Engelse en de Russische.

In Amerika had men de helikopter, door de Fransen voor de oorlog gecreëerd, intussen ook gebouwd en ingezet. Men moest in Frankrijk van het nulpunt opnieuw beginnen. De ingenieurs sloegen de hand aan het werk. Hun eerste pogingen waren tot mislukking gedoemd. De pessimisten zeiden reeds dat het best ware er mee op te houden en doodeenvoudig in het buitenland de gewenste machines te kopen. Gelukkig klonken er ook nog andere stemmen en enkele energieke ingenieurs hielden voet bij stek en zij mochten, ondanks de vele moeilijkheden, mooie resultaten boeken. Frankrijk is op dit ogenblik het enige land ter wereld dat helikopters met turbine in serie bouwt. De « Djinn » is zelfs de enige straalhelikopter ter wereld.

Welke zijn nu de voordelen van de turbine ? De turbine is eenvoudiger, lichter en zuiniger dan een zuigmotor. Een straalhelikopter van het klassieke model. Dit betekent dat de straalhelikopter veel lichter, makkelijker te onderhouden en ook veel goedkoper is.

De « Djinn » werd gebouwd door ingenieur René Morain. Hij had reeds de konstruktie van de Ariel, die voor het eerst opsteeg in 1948, op zijn aktief.

De « Djinn » is zeer eenvoudig van konstruktie. De turbine, waarmee hij uitgerust is, perst de lucht samen en stuwt ze uit aldus een reaktief effekt creërend.

De « Djinn » wordt op dit ogenblik in serie gebouwd in een fabriek van Rochefort en dit zowel voor civiele als voor militaire doeleinden. Het landleger heeft er enkele besteld die als observatiepost voor de gemotoriseerde eenheden zullen dienen. Andere Europese landen bestellen eveneens de « Djinn », o.m. Duitsland.

Het was dus op 22 maart dat de proefpiloot Jean Dabos zich klaarmaakte om de titel van de « Alouette », die het hoogterekord, 8.299 m, voor alle kategorieen van machines met draaiend draagvlak hield, te breken. Tegelijkertijd wenste hij ook het internationaal rekord voor helikopters van minder dan 500 kg, dat de « Djinn » sedert 1943 op zijn aktief had met 4.789 m, te verbeteren.

Jean Dabos slaagde in zijn opzet, want hij bereikte met zijn « Djinn S.O. 1221 » een hoogte van 8.482 m. Hij verpulverde dus zijn eigen rekord en verbeterde dit van de « Alouette » met 253 m !

Jean Dabos, de nieuwe rekordman, voor zijn toestel. Naast hem de ingenieur Jean Castagne.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

Het Spoor van de PRAIRIE

Gonzalez zond zijn knecht naar de Apachen. Twee weken later werd Buffalo Bill door een onbekende aangesproken..

HET RENDEZ-VOUS MET GUILLATZIM

(Wordt voortgezet.)

EEN VERHAAL VAN GERARD LAVALLEE GEILLUSTREERD DOOR FRED FUNCKEN

ATOK

Langzaam rees de tropische zon van achter de kruinen van de Cordillera Reale ten hemel. De sneeuw, waarmee de toppen van de bergen bedekt waren, begon te fonkelen als kristal. Beneden kwam de vlakte langzamerhand uit de nacht en de duisternis te voorschijn. Vorstelijk en weids strekte ze zich uit tot in het oneindige. De horizon tekende zich duidelijk af en men zag het stil, blauw, heilig meer schitteren. Op een hoogte van 5.000 m is de zonsopgang van een adembenemende schoonheid. Daar tegen de flank van een besneeuwde berg, ontwaakten dertig condors. Zij staken hun trotse kop uit de veren en keken met hun rode ogen naar de vlakte beneden hen. Ze sloegen hun vleugels uit en trokken op jacht...

ATOK, de leider van de condors, de sterkste van allemaal, was meer dan een meter hoog. Hij schudde de smalle kop met een bek die breder was dan hoog, strekte zijn magere, naakte hals en begon dan zijn zwartblauwe pluimen zorgvuldig glad te strijken. Het helle rood van zijn kop stak mooi af tegen het zwartblauw van zijn vleugels.

Hij pompte lucht in zijn brede borst, steeg op met wijde vleugelslag en cirkelde in zweefvlucht over de bergkruin. Wanneer hij zijn vleugels opende, dan mat hij meer dan drie meter. Hij cirkelde in de richting van de wind en steeg hoger en hoger tot hij in een witte wolk verdween. Atok was nu 7.000 m. hoog (1). Hij keek naar de rijzende zon en voelde zich machtig als een vorst. Zo hoog boven de aarde vliegen nog alleen de condors in de gouden stralen van de zonnegod.

In brede spiralen zweefde de kampioen langzaam terug naar beneden. Achter hem en volgens een welbepaalde orde volgden zijn blauwe gezellen dezelfde weg als hij. Op sommige ogenblikken was het net alsof heel de groep een geheel vormde. Al de condors vlogen met dezelfde machtige trage vleugelslag door de frisse morgenlucht.

De aarde naderde stilaan. Eensklaps beefde Atok. Ginds in de smalle vallei had hij een prooi ontdekt. Met de vleugels tegen het lijf gedrukt, dook hij pijlsnel naar beneden. De aarde naderde vlugger en vlugger en nu zag Atok dat er reeds tien condors de prooi met krachtige snavelhouwen bewerkten. Toen hij nog op ongeveer 10 m. van de grond was, hoorde hij een vreselijk lawaai. Met een machtige vleugelslag richtte hij zich dadelijk weer op en keek met zijn scherpe blik om zich heen. Daar kwamen enkele Indianen in volle galop en zwaaiden met hun lasso's in de richting van de prooi. Enkele ogenblikken later waren er reeds drie condors gevangen genomen. De anderen trachtten weer op te stijgen, maar ook zij werden getroffen. De prooi was dus niets anders geweest dan een valstrik. De Indianen waren zeer vindingrijk om de machtige condors te vangen. Steeds opnieuw beproefden zij een andere list en telkens waren er condors die zich lieten vangen. Eens gevangen, werd de condor in een kooi opgesloten. Was hij dood, dan liet men zijn hart drogen en stampte het tot poeder. Dit was, naar de Indianen vertelden, een wonderbaar geneesmiddel.

Atok slaakte hoge, woedende kreten en vloog in de richting van Tiahuanaco. In de verte zag hij schapen, die rustig te grazen stonden. Maar helaas! Rond hen trokken zes honden de wacht op en die waren afgericht om de kudde tegen de condors te beschermen. Zij keken dan ook voortdurend in de lucht en nauwelijks hadden ze Atok bemerkt, of ze blaften dat horen en zien verging. Atok vloog nog verder en ontdekte een kudde lama's. Misschien kon hij de zwakke dieren, die steeds een eind achter de kudde liepen, aanvallen? Met een lege maag bereikte Atok Tiahuanaco. Hij scheerde over de monolieten, kunstwerken uit één steen gehouwen, die daar reeds stonden voor de Inca's in het land kwamen. Dan vloog hij over de puinen van de stad zelf, die zo oud was dat ze, naar men vertelde, voor de sterren bestond.

Atok liet zich statig neer op de Poort van de Zon. Hij keek om zich heen, maar zag geen prooi. Daarom vloog hij naar het westen toe in de richting van het heilig meer. Grote wolken versluierden de felheid van het licht. Heel in de verte zag hij twee vlekken, een groene en een rode poncho, of de kleren van de herderinnen. Dan zag hij de hut van een tovenaar, waarvan de gevelpunt versierd was met de hoorns van een ram. Daar graasden enkele geiten en er was geen hond in de buurt. Atok zette zich neer op een rotsblok...

IN de lemen hut was er slechts één deur. Langs daar moesten lucht en licht binnendringen. In die hut weeklaagde een man. Het was een Indiaan, die zijn lama's, z'n enige rijkdom, kwijt was. Waar waren zijn lama's? Zonder hen was hij de armste man die er onder de zon liep... Hij hurkte neer naast de tovenaar en weende hartverscheurend. De tovenaar had enige moeite om de goden te doen spreken. En af en toe vroeg de man, die vond dat het lang duurde, wanneer hij het antwoord zou krijgen.

De tovenaar deed zijn best. Telkens opnieuw nam hij kolabladeren (2) in de hand en wierp ze op een gevlochten matje. Uit de ligging van de bladeren zou de tovenaar de waarheid lezen. Na geruime tijd leverde de kola het geheim uit.

De oude tovenaar stond op, nam enkele uitgezochte planten uit aarden potten en mengde die op een bepaalde wijze. Op de drempel van de deur gaf hij aan de man zijn laatste raadgevingen. Hij moest de buik van een dode geit met kolabladeren opvullen en deze acht dagen nadien op de rots leggen, door de tovenaar aangewezen. De condors zouden beslist op deze prooi neerstrijken en de verdovende kracht van de kolabladeren zou hen van al hun macht beroven. De herder zou dan wel zien wat hem verder te doen stond...

DE laatste vlucht van Atok was kort. hij vloog over de ravijn en bemerkte op de flank van de rots een dode geit. Hij beschreef enkele cirkels rond de prooi en daar hij niets verdachts zag, waagde hij het neer te strijken. Weldra volgden drie andere condors zijn voorbeeld. Hoe lang duurde het feest? Atok voelde dat hij lam werd, maar toch rukte hij nog steeds grote brokken vlees van de prooi. Hij wankelde, stortte neer en zag niets meer dan de zwarte nacht. Een poncho werd strak om zijn lijf gedraaid, zodat hij de vleugels niet openspreiden kon. Zijn poten werden stevig aan elkaar gebonden en hij kreeg ook nog een riem om zijn bek.

Het Condorfeest was een traditioneel en barbaars feest, dat ieder jaar honderden Indianen en halfbloeden naar La Paz, het hoogst gelegen dorp, trok. Ze kwamen te paard en ze kwamen van zeer ver. Ze hadden hun mooiste pak aangetrokken en een vilthoed versierd met pluimen op het hoofd gezet. Al de straten van La Paz waren met bloemen versierd. De vrouwen droegen brede, bontgekleurde rokken, en dansten op het ritme van een meeslepende muziek. De India-

nen zijn van natuur uit niet vrolijk, maar op dat feest zijn ze uitbundig. Sedert twee uren reeds was het feest volop aan gang en het bereikte zijn hoogtepunt toen de koningscondor verscheen.

Sedert acht dagen was Atok nu reeds gevangen en waren zijn poten vast aan elkaar gebonden. Fier weigerde hij alle voedsel. Iedereen kon nu zijn donkere pluimen bewonderen, zijn trotse kop, zijn scherpe ogen die bliksems schoten. Ze hadden zijn kooi voor de gelegenheid met bloemen versierd en processiegewijs tot in het midden van het dorpsplein gedragen. De « Koning van de Condors » opende de stoet en presenteerde de vogel aan het publiek. De poten van Atok werden los gemaakt en tussen twee ruiters, die ieder een uiteinde van zijn vleugel vasthielden, werd hij rond het plein geleid. Drie sterke kerels bonden zijn poten opnieuw aan elkaar een bevestigden hem met de kop omlaag aan een koord, die strak tussen twee palen gespannen was. Dan begon het wild en barbaars feest. In volle galop reden de ruiters tussen de palen en trachtten Atok met de blote vuist te doden. De koning van de Condors hield een uiteinde van het touw vast. Hij liet het losser of trok het aan al naar gelang zijn humeur, en Atok ging dus steeds op en af.

Het paard van een ruiter struikelde en viel, en Atok slaagde er in een ander met zijn vleugels in het gelaat te slaan zodat hij uit het zadel vloog en op de grond viel. De menigte huilde van geestdrift. Atok wist nog een ander ruiter bij de kraag van zijn vest te grijpen en uit het zadel te lichten. Dan liet hij hem vallen. Dit gaf een klein idee van de geweldige kracht van de condor. De menigte bracht hem een luidruchtige ovatie.

De tijd verliep. De ruiters wisselden elkaar af en Atok verdedigde zich uit alle macht met zijn bek en vooral met zijn vleugels. Dan trad er een dapper Indiaan naar voren. Hij leidde zijn paard tot vlak naast de condor en rechtopstaande in zijn stijgbeugels, slaagde hij er in de koning van de roofvogels te doden. De man werd geestdriftig toegejuicht en tot nieuwe « Koning van de Condors » gekroond. Een heel jaar lang zou deze titel hem mysterieuse prerogatieven verlenen...

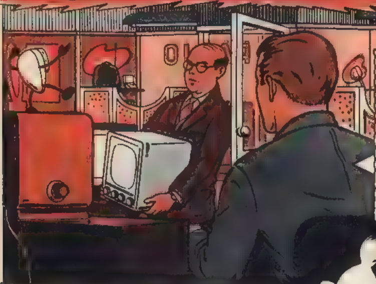
(1) De condor is de vogel die het hoogst vliegen kan.
(2) Kola : de Indianen kauwen voortdurend op kolabladeren. Dan voelen zij de honger niet en hebben in de bergen geen last van gebrek aan lucht. Deze plant is voor hen meer waard dan goud.

DE TELEVISIE

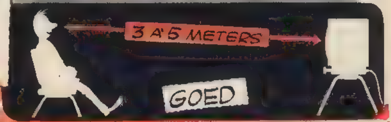
DE T.V.-ONTVANG-TOESTELL'EN

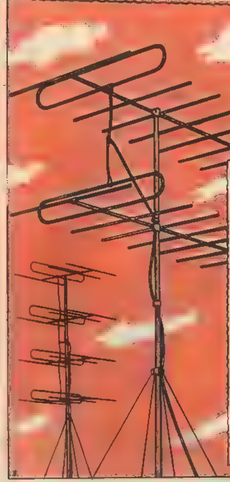

1. HOE gaat het met u ? » — « Slecht, mijnheer ! Het televisietoestel dat u mij heeft verkocht werkt niet goed. » De radiohandelaar bekijkt zijn kliënt en vraagt : « Heeft u soms het toestel niet verplaatst, sinds wij het geïnstalleerd hebben ? » — « Ja, mijnheer, wij moesten plaats maken voor een nieuwe zetel, en wij hebben onze kijkkast dan maar verschoven... Maar nu is het beeld veel minder scherp. Daarenboven volstaat het, dat er iemand langs het toestel loopt, om het beeld plotseling te zien verdwijnen !... En zeggen dat ik 20.000 frank heb betaald voor die zeepkist ! Hoe is dat toch mogelijk ? »

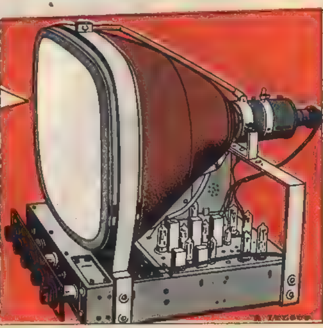
2. ER is eigenlijk niets ergs gebeurd, want bij het verplaatsen van het toestel heeft de kliënt alleen maar de maatregelen, die de technieker bij het installeren van de kijkkast had genomen, ongedaan gemaakt. Een televisietoestel moet zodanig opgesteld worden, dat het scherm zich tegenover geen enkele lichtbron bevindt (noch natuurlijke, noch kunstmatige). Indien de kijker verblind wordt door de beeldbuis, moet men alleen maar een schemerlamp achter het T.V.-ontvangtoestel plaatsen, of een filter in plexiglas voor het scherm aanbrengen. De kliënt had zijn zetel op twee meter voor het toestel geplaatst, ook dat was fout ! Om een goede ontvangst te krijgen, moet men zich op 3 à 5 meter van het scherm bevinden...

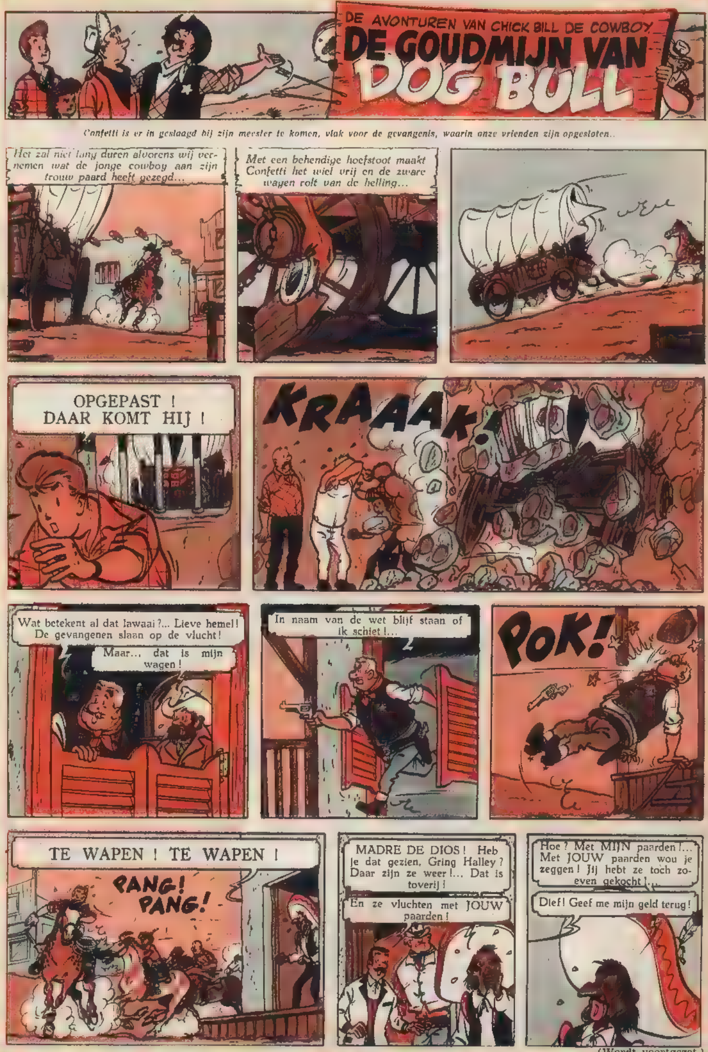

3. DE kliënt, die niet had geaarzeld 20.000 frank te betalen voor zijn televisietoestel, vond de prijs van de antenne te hoog, en besloot ten slotte zich alleen maar een binnenhuisantenne aan te schaffen, alhoewel de technieker dit afraadde. Binnen een straal van 15 km rond de zender, kan men zich met een ontvangtoestel tevreden stellen met een binnenhuisantenne, alhoewel deze dan ook veel parasieten veroorzaakt. Niets gaat er boven een dakantenne, die door een eerlijk specialist wordt aanbevolen en geïnstalleerd.

4. HET modern televisietoestel is een echt technisch wonder. Het telt doorgaans meer dan 20 lampen, 600 lassen, een kilometer koperdraad, een beeldbuis die gevoed wordt door een stroom van 20.000 volt en waarin een druk heerst van 7 ton. De fabrikatie van zo'n beeldbuizen moet met zo'n grote nauwkeurigheid geschieden, dat er 97 % afval is bij de produktie ! Deze cijfers verklaren meteen de hoge prijs van een televisietoestel !

(Wordt voortgezet.)

(Wordt voortgezet.)

nze tekenfilm voor alle jongens

UIT M'N OGEN !
Gelukkig zag ik ze tijdig !
Ik zou graag meevaren ...
Nog een !
Maak dat je wegkomt, slokop !
Hee!
Mijn appels ! Nu eten de vissen mijn mooie appels !
Die is van mij !
Jammer !
Even later . . .
Eindelijk ben ik er !
Ik kom mijn appeloogst ver-kopen ... Ik heb nog maar één appel maar die is heerlijk !
Beste vriend, die worm eet de laatste rest van je oogst op
Einde

IK WORD PILOOT !

VLIEGEN is de droom van vele jongelui. Inderdaad. Weinig jongens kunnen weerstaan aan de drang een vliegtuig na te ogen en talrijk zijn zij die de vurige wens koesteren eens zo'n machtige, zilverkleurige machine te besturen. Vliegen betekent voor hen een mysterieuse tocht naar het onbekende. Vliegen betekent voor hen ook de vrijheid.

Wat weten de jongeren werkelijk over vliegen en over de luchtvaart af ? Zij kennen een en ander over de zuigermotor en over de straalmotor, en herkennen een toestel aan zijn silhouet. Verder reikt hun kennis meestal niet. Om tegemoet te komen aan het verlangen van veel jongelui en om hun kennis inzake luchtvaart te verrijken, werd er in december 1955 in België een organisatie opgericht, waar de jongeren een opleiding van piloot kunnen genieten.

Wie kadet wenst te worden, moet ten minste vijftien en ten hoogste negentien jaar zijn. Hij moet Belg zijn en de lagere middelbare studies voltooid hebben.

De kandidaat-kadet wordt aan verschillende tests onderworpen en moet ze met sukses doorstaan.

De kandidaat die slaagt, wordt toegelaten als « aspirant ».

Gedurende het eerste jaar is er echter van vliegen nog geen sprake. Hij wordt lichamelijk en geestelijk geschoold. Dit alles met het oog op zijn toekomstige vorming van piloot. Tijdens de week-ends en ook tijdens de vakantie moet de aspirant deelnemen aan een zeker aantal vergaderingen en kampen, die door de organisatie ingericht worden. De opleiding is streng. Wie slaagt voor het examen op het einde van het eerste jaar, wordt als kadet aangenomen.

Buitenlandse kadetten tijdens een bezoek dat ze aan ons land brachten.

Het tweede jaar is alle aktiviteit op het eigenlijk vliegen gericht : zweefvliegen, het vliegen zonder motor. Het geheel wordt gekroond door een kamp, dat tot doel heeft zich in de opgedane kennis te perfektioneren.

Langzamerhand wordt de kadet dus opgeleid tot piloot en kan hij vliegen zonder grote onkosten. Deze opleiding verplicht hem ook niet voor de toekomst. De kadet maakt deel uit van een escadrille, en dit in de volledige betekenis van het woord, d.w.z. dat hij leert wat solidariteit en broederlijkheid in de lucht, of zo je wil tussen de piloten onderling, betekent.

Hij maakt bovendien deel uit van een soort internationale gemeenschap. In vele landen, o.m. in Holland, in Engeland, in Frankrijk en in de Verenigde Staten bestaan er dergelijke organisaties. De internationale uitwisseling van kadetten wordt door de autoriteiten van de verschillende landen georganiseerd. Belgische kadetten kunnen een tijdlang in het buitenland vertoeven, terwijl buitenlanders bij ons komen logeren.

Een tweetalige escadrille bestaat reeds te Melsbroek en twee andere worden eerlang opgericht, een Vlaamse escadrille te Antwerpen, een Franse te Chièvres. De organisatie koestert tevens het plan in alle militaire vliegbasissen escadrillen op te richten. Dit zal toelaten een veel groter aantal jongelui een opleiding te verschaffen. Het zal ook meer jongens de kans bieden te genieten van de vreugde die het vliegen verschaft !

DE WATERSCOOTER

DAT is de waterscooter waarover we onlangs een echo publiceerden. Hij werd in Duitsland op de markt gebracht en kende er onmiddellijk een groot sukses. De snelste waterscooter is uitgerust met een motor van 550 cm3, er zijn er ook met een motor van 75 of 150 cm3, wat al heel mooi is. Deze waterscooter is zodanig gebouwd, dat hij niet omkipt wanneer de ruiter (of moeten we zeggen chauffeur) in het water tuimelt. De scooter maakt in dit geval als een gehoorzaam paard een halve draai en vertraagt zijn vaart, zodat de ruiter weer in het zadel kan wippen.

KUIFJE OP REPORTAGE

KUNNEN STENEN SPREKEN ?

JE kent waarschijnlijk wel de geijkte dichterlijke uitdrukking « sprekende stenen », waarmee men belangrijke historische gebouwen of beeldhouwwerken bedoelt, die grote momenten uit het verleden voor de geest roepen, en door de eeuwen heen de herinnering levendig houden aan de belangrijkste periodes van de geschiedenis. Zulke sprekende stenen treft men in alle steden van de Nederlanden aan, zowel te Delft als te Brugge, in Brussel als in Amsterdam, te Duinkerke als te Groningen.

NU de vakantie weer aanbreekt, zullen onze lezers uitzwermen naar alle richtingen om er heerlijke vakantiedagen door te brengen. En daar ik weet dat er onder onze lezers, zo meisjes als jongens, heel wat fotoliefhebbers zijn, zou ik speciaal de aandacht van al deze jonge fotografen willen vestigen op de schoonheid van de stenen beelden aan de gevels van onze historische gebouwen.

Wanneer je over een goede camera van vader of oudere broer kunt beschikken, tracht dan de mooiste beelden uit de gevels naar je toe te halen met een telelens.

Telelenzen zijn tamelijk zeldzaam en duur. Maar je kunt goede, nieuwe telelenzen kopen, van Japans fabrikaat, voor zeer schappelijke prijzen. En in okkazie vind je er ook wel, die goed en... te betalen zijn. Een telelens maakt het fotograferen heel wat interessanter. Je kunt er ook beter portretten mee maken en levendiger snapshots, want je kunt de mensen van op afstand fotograferen zonder dat ze het weten, en onnatuurlijk gaan doen.

JOHAN.

Hierbij drukken wij twee foto's af die stammen uit de gevel van een prachtig gebouw aan het pleintje te Brugge waar zich ook de H. Bloedkapel bevindt.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

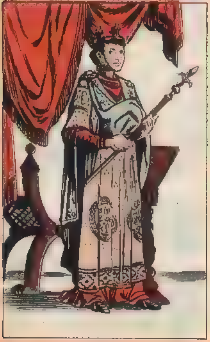
DE ZONEN VAN ROBERT

DE invasies van de Noormannen hadden verstrekkende gevolgen. De koningen die Karel de Grote waren opgevolgd, hadden niet diens energie, dapperheid of organisatietalent. Zij waren zwak voor het gevaar. In werkelijkheid waren het de graven, zoals Boudewijn met de IJzeren Arm van Vlaanderen en Odo van Parijs, die zich het best tegen de invallers verdedigden. De dynastie van de Karolingers sterft uit, de nationale dynastieën worden geboren...

1. - ROBERT DE STERKE

IN de helft van de IXe eeuw woonde er in Frankrijk een rijk eigenaar die al het land bezat tussen Seine en Loire. Hij heette Robert. Hij was geboren uit een Saksische familie, gedeporteerd door Karel de Grote. Hij was een man met een ijzeren wilskracht. Toen de Noormannen zijn grondgebied aanvielen, verdedigde hij zich hardnekkig en organiseerde de weerstand tegen de Vikings. Hij stierf in de strijd in 866.

2. - ODO I

ROBERT liet een zoon na, Odo of Eude. Hij was een prachtig krijgsman. Op de troon zaten toen de zwakke afstammelingen, de laatste koningen uit het geslacht van de Karolingers. Zij zagen machteloos toe, terwijl Odo streed en Parijs redde. Karel de Dikke van Germanië ging met de kroon lopen, maar niet voor lang. Na twee jaar werd hij afgezet en het was Odo die in 888 tot koning van de Franken werd uitgeroepen. Hij was sterk, maar de Karolingers hadden nog steeds hun aanhangers, vooral tussen de bisschoppen en bij de dood van Odo was het Karel de Eenvoudige, nog een Karolinger, die gekroond werd.

3. - WIE KRIJGT DE KROON?

DE broer van Odo, Robert, was geduldig en listig. Hij liet de Karolinger de kroon, maar palmde enkele rijke stukken grond en mooie abdijen in en gaf zijn dochters ten huwelijk aan de machtigste heren van Frankrijk. Toen het zo ver was, verjoeg hij Karel en werd zelf koning. Dat was in 922. Karel wou zijn erfgoed opnieuw veroveren, maar werd verslagen te Soissons. Robert I werd daar, op het hoogtepunt van zijn triomf, gedood.

4. - HUGO DE GROTE

ROBERT I had een zoon, Hugo, die echter nog te jong was en daarom volgde zijn schoonbroer Roald van Boergondië hem op. Bij diens dood echter, in 937, kwam Hugo op de troon. Deze laatste verklaarde zich tevreden met de titel van hertog, maar hij bezat een heel koninkrijk. Hij riep de zoon van Karel de Eenvoudige, die gevlucht was bij zijn oom, koning van Engeland, terug. Men heette hem Lodewijk van Overzee. Hij was vijftien jaar en zijn énig bezit was de stad Laon. In 954 viel Lodewijk van zijn paard en stierf. Zijn zoontje Lotharius werd op de troon gezet, maar het was de almachtige hertog Hugo die heerste en Lotharius ook nog de stad Laon afnam.

5. - HUGO CAPET

DE zoon van Hugo droeg de kleine kap — capetta — van de abdij van St Martinus van Tours; vandaar zijn naam Capet. Hij liet de zoon van Lotharius, Lodewijk V, bijgenaamd de Doeniet (Le Fainéant) kronen. Deze stierf toen hij twintig jaar was. Toen waren er nóg Karolingers, maar Adalberon, bisschop van Reims, kroonde Hugo Capet in 987 in de katedraal van Noyon tot koning van Frankrijk. De Capetingers zouden negen eeuwen regeren.

DE MUUR VAN
TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG
Uren gaan voorbij . . .
Middernacht! En die vervloekte Cooper is nog steeds niet aan land gekomen!
Het ware al te gek! Ik heb alle troeven in m'n hand!... Ik ben onherkenbaar en ik kan hem uit de weg ruimen zonder enig risico!
Sanders maakt zich nerveus, maar Dan blijft weg . . .
Twee uur reeds!... Dat de duivel hem hale! Die is zeker in bed gekropen. En morgen vertrek ik.. Ha!... Dat is toch wat al te erg!
De volgende dag begeven Dan, Yves en Piet zich naar het vliegveld om inlichtingen in te winnen in het vooruitzicht van hun reis . . .
Ik hoop dat we niet te lang zullen moeten wachten . . . Het wordt een echte snelheids-wedstrijd . . .
Daar gekomen zal alles wel vlot verlopen. Wij zullen ons in verbinding stellen met de expeditie Morel en een gids krijgen, dank zij de introductiebrief van Cartier . . .
Cartier is een fijne kerel!...
Wij moeten onmiddellijk vertrekken! Ik ga op inlichtingen uit!
Afgesproken! Ik ga de machines even bekijken . . .
Dan komt de hall binnen. Aan een van de winketten valt zijn blik op een kerel met rode haren . . .
Maar zijn dat hier dan allemaal knullen ?...
De kerel die daar staat te tieren is niemand minder dan Sanders . . .
Dat is ongehoord! Mijn piloot weigert te starten uit vrees voor de piraten... En geen enkel ander vliegenier wil hem vervangen!
Ekskuseer ons, mijnheer Imhof! Wij kunnen je niet helpen!
Ik moet Lhassa zo vlug mogelijk bereiken... Ik moet de Dalaï-Lama ontmoeten!
Lhassa!... Tibet!.. Ha, dat kan interessant worden!...
Ekskuseer, mijnheer! Ik hoorde je klagen. Kan ik je misschien helpen?
DAN!... Hij heeft mij niet herkend!
Gelukkig had ik mijn stem veranderd!
Ik ben piloot en ik wil je naar Lhassa brengen...

DE STILTE

Sanders wacht met ongeduld op het ogenblik dat hij Dan naar de andere wereld zal kunnen sturen...

Wie houdt van avontuur en mysterie, leze onverwijld het album van A. Weinberg « De Blauwe Driehoek ». (Wordt voortgezet.)

Een safari is onder leiding van Jim Lewis vertrokken om op het grondgebied van de Wambutis een geheimzinnig dier te zoeken. Claire Duval heeft zich bij deze expeditie aangesloten in de hoop haar man, in deze streek verdwenen, terug te vinden.. De jonge vrouw is in nood en Jim Lewis snelt haar te hulp.

Het monster van de WAMBUTIS

EEN ROMAN VAN MICHEL PHILIPPE — GEILLUSTREERD DOOR REF

5. - EEN LIJF AAN LIJF GEVECHT

INSTINKTMATIG sprong Jim op zij en een monsterachtige massa scheerde rakelings langs hem voorbij. Jim viel op de grond en zijn geweer vloog hem uit de handen. De grond beelde en een krachtige straal slijk verblindde hem. Hij sprong weer op en zag een tiental meter van hem een reusachtige, zware neushoorn, die trachtte zijn vaart te remmen en zijn zware snuit, waarop het schuim stond, woedend heen en weer schudde. De dikke hoornachtige platen, waarmee zijn schoft bedekt was, vormden een stevige pantsering. Hij wiegde zwaar op zijn dikke, korte poten, snoof met veel lawaai de lucht op en bewerkte met zijn grootste hoorn als een razende de slijkerige grond. De neushoorn was razend van woede en pijn, hij was moordlustig en voor Jim was het niet moeilijk te raden wat er gebeurd was, vooral toen hij uit de hals van het dier een dikke, rode streep bloed zag vloeien. Heel zeker had Claire, verrast door het dier, haar koelbloedigheid verloren. Ze had geschoten en de machtige neushoorn slechts gekwetst. Totaal de kluts kwijt, had zij dan haar toevlucht gezocht in een boom. Nu stond Jim alleen tegenover het monster. Vluchten was nutteloos, want alhoewel de neushoorn er traag en log uitziet, zou hij zijn prooi onmiddellijk hebben ingehaald om ze aan zijn hoorn te steken, in de lucht te gooien en daarna te vertrappelen. In een bliksemflits zag Jim opnieuw de tragische dood van een van zijn drijvers. De man was gevlucht voor een gekwetste neushoorn in de hoop te kunnen ontsnappen. Dit was echter niet het geval geweest en alvorens Jim het dier met een welgemikt schot kon neerleggen, had het de ongelukkige drijver verpletterd en bleef er van de man niets meer over dan een onooglijk hoopje vlees.

Jim wist dat alleen zijn kalmte en zijn handigheid hem voor de dood konden redden. De neushoorn ziet niet goed, maar riekt des te beter. Zijn gewicht is voor hem een handicap en wanneer hij eens met een zekere snelheid loopt, kan hij nog zeer moeilijk maneuvreren of zijn vaart remmen.

Het oog onafgebroken op het dier gericht, kroop Jim zo stil mogelijk naar een vijgenboom met een dikke stam. Na enkele minuten, die hem een eeuwigheid toeschenen, bereikte hij de boom en zette hij er zich met de rug tegenaan. Zijn keel was droog van opwinding en spanning. Hij haalde diep adem en begon dan plotseling met de armen te zwaaien om het dier op te hitsen. De neushoorn stiet een woedende kreet uit en chargeerde. Jim had de moed tot op het laatste ogenblik te wachten om dan bliksemsnel op zij te springen. De zware, grote benige snuit van de neushoorn schuurde langs zijn been en onmiddellijk nadien deed een geweldige schok de boom trillen. Met zijn vol gewicht was de neushoorn tegen de boomstam terechtgekomen. Reeds sprong de jager naar een volgende boom. Onder de geweldige slag wankelde de dikhuid. Een regen van bladeren en takken kwamen op hem neer en hij begreep niet wat er hem overkomen was. De aanval van razernij was echter niet ten einde. Opnieuw stiet de neushoorn een kreet van pijn en woede uit en zocht zijn vijand. De kleine ogen, verscholen in het lange stijve haar, vermoedden de vijand meer dan zij hem zagen. Die vijand daagde hem uit met wilde gebaren en schelle kreten. De snuit diep gebogen, de hoorn naar voren gericht chargeerde de neushoorn opnieuw. Jim sprong op het laatste nippertje op zij en de geweldige slag van de snuit ging in de ruimte verloren. De neushoorn trachtte zijn wilde vaart te stuiten, maar het was te laat. Opnieuw kwam hij tegen de boomstam terecht en het was net alsof heel de wereld op zijn dikke kop ineenstortte. De snuit van de neushoorn was verpletterd, zijn hoorn afgeknot. Het monster wankelde en viel half bewusteloos op de knieën. Een lange streep bloed gutste uit de neusgaten.

Nu kwamen er mensen uit de struiken. Een van hen schouderde een geweer, mikte naar de enorme massa, zocht de zwakke plek in de dikke pantsering en daar knalde een schot, zo luid als een donderslag. Het dier beefde, lei de snuit in het slijk en blies de laatste adem uit, terwijl een dikke stroom purper bloed uit zijn zwarte huid opwelde.

Er volgde een lange stilte. Al de aanwezigen schenen nog te twijfelen aan de dood van de neushoorn en zij verwachtten er zich ieder ogenblik aan, dat hij weer overeind zou komen. Dit gebeurde echter niet. Plotseling spraken al die mensen tegelijkertijd. De dragers stampvoetten van vreugde en juichten Howard, die de vijand met een schot had neergelegd, luid toe. Jim kwam weer op adem en Claire Duval liet zich beschaamd van de boom glijden, waarop ze een toevlucht had gezocht. De dragers verwensten en vervloekten de logge neushoorn. Zij schopten en sloegen op de reusachtige dode massa. Claire liep op Jim toe.

— Ik bied u mijn verontschuldigingen aan, fluisterde ze. Ik heb mijn eigen leven en bovendien het uwe op een dwaze wijze in de weegschaal gelegd. Zonder uw tussenkomst zou ik aan de woede van de neushoorn zijn uitgeleverd. Het dier wou

mij chargeren op het ogenblik dat u toekwam. Toen had ik nog net de tijd mij in die boom te hijsen. Ik dank u en ik vraag u het mij te willen vergeven.

Jim schudde het hoofd.

— Praten wij er niet meer over. Mijn onvriendlijkheid dreef u er misschien toe die onvoorzichtigheid te begaan. Nu kunt u er zich rekenschap van geven dat deze expeditie geen plezierreisje is. Kom, laat ons vrede sluiten. Ons slecht humeur leidt nergens toe.

Hij stak zijn brede, bruine hand, overdekt met littekens, uit en Claire drukte die glimlachend en gerustgesteld...

JIM stak de arm op. De karavaan verspreidde zich, de dragers lieten hun vracht vallen en strekten zich lui tussen het hoge gras uit. Ze sloegen hun kamp op, op een grote open plek omringd met droge struiken en reusachtige ebbenbomen, waaraan lianen hingen, zo dicht en dik als zware gordijnen. Het was net alsof de dikke takken van de bomen plooiden onder het gewicht van de bladeren. Tussen al dat groen, zag men hier en daar een klein stuk van de hemel. De hitte was ondraaglijk. Ze viel hen als gesmolten lood op het hoofd en hun klederen, nat van het zweet, kleefden aan hun lichaam. Jim greep een handvol aarde en liet dit langzaam door de vingers glijden...

— De grond is sponzig. Het groen staat dichter en dichter. Dit betekent naar mijn mening dat de moerassen van Dialo niet ver meer al zijn...

— En hoe zullen wij over die moerassen komen? vroeg Claire Duval.

Jim haalde de schouders op.

— Het zou fijn zijn indien wij van een van de Mbeleleestammen, die aan de oever wonen, enkele prauwen konden lenen. Krijgen wij die niet, dan zijn wij verplicht een vlot te maken en dat zal ons wel enkele dagen tijd kosten.

Plotseling hief hij het hoofd op en spitste de oren. Hij had het gevoel dat er iets onheilspellends gebeurde. Maar wat? Hij kon het onmogelijk zeggen, maar zijn instinkt, gescherpt door de lange ervaring welke hij in de wildernis had opgedaan, verwittigde hem van een gevaar. Hij wierp een oogslag op de dragers en zag dat hij zich niet had vergist. De negers waren opgestaan, onrustig bewogen zij zich heen en weer en luisterden ingespannen. Hun ogen peilden door de duisternis van het dichte struikgewas. Howard en Claire, die niets abnormaals hadden gemerkt, keken elkaar verrast aan. En plotseling hoorde Jim een zacht geschuifel, het glijden van lichamen over het gras en nu en dan het kraken van een tak. Het geritsel naderde en hij wou de dragers verwittigen, maar daarvoor kreeg hij niet eens de tijd. Een oorverdovend gehuil scheurde brutaal de vochtige lucht. Takken kraakten, bladeren dwarrelden neer en daar sprongen sombere gedaanten te voorschijn. Een schril, synkopisch gehuil steeg op. Een hele groep negers had de safari omsingeld. Zij droegen een lendenschort uit rafia of apenhuid. Over hun gelaat en over hun lichaam liepen witte strepen. Zij zwaaiden met reusachtige bogen en lansen, scherp gepunt en van weerhaken voorzien. Met woedend voetgetrappel, dat hun gekrijs ritmeerde en weggedoken achter hun grote schilden uit nijlpaardenhuid, naderden zij de kleine groep. Dat waren de Mbelelees!

De cirkel sloot zich vaster om hen heen. Weldra stonden ze heel dicht. Ze stelden zich zijde aan zijde op, plaatsten hun wapens dicht bij elkaar en recht op de angstige dragers gericht. Een krijger met een glad geschoren hoofd, versierd met bont gekleurde pluimen, schreed naar voren.

Volgende week:
IN DE MACHT VAN DE MBELELEES

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik verneemt dat de rechtervleugel van zijn leger moet bezwijken voor de overmacht. Hij neemt de nodige maatregelen...

(Wordt voortgezet.)

EEN MOOIE WANDELING

OPGEWEKT, met hun bundeltje op het hoofd en hun schoolgerief onder de arm, trekken de leerlingen van een Congolese school door het hoge gras. (Foto P. Levie.)

ZIJ SPEELDEN IN DE BRANDKLUIS

DAVID, William en Cheri Moore, resp. 16, 15 en 11 jaar, wonende te San Francisko, brachten hun vader, bankier, een bezoekje in de bank en gingen meteen een kijkje nemen in de brandkluis ofte schatkamer.

Mr. Moore liet betijen maar moet wel erg verstrooid geweest zijn want, na een tijd, sloot hij de brandkluis, stak de sleutel in zijn zak en ging op reis voor zaken. Mama Moore zag haar bengels 's avonds niet terugkeren en belde vrienden en kennissen op maar niemand kon haar inlichtingen geven over het drietal. De nacht verliep en heel vroeg de volgende morgen reed Mrs Moore naar de bank. Er was nog niemand, maar zij hoorde waarachtig een zacht geklop op de deur van de safe... Nu wist ze ten minste waar haar kinderen waren, en ze riep politie en brandweer te hulp om de schatkamer te openen. Zelfs met sterke lasbranders zouden de pompiers er niet in slagen de deur spoedig te openen, en daar de kinderen riepen dat de lucht erg schaars werd, besloot de politie beroep te doen op een deskundige. Die deskundige werd op staande voet gehaald. Het was een « brandkastridder », opgesloten omdat hij een reeks brandkasten had geforceerd... Deze deskundige bracht de zaak in een ommezien voor elkaar en de drie bengels omhelsden hun redder hartelijk.

Zo iets kan alleen in Amerika gebeuren !

PUIK MIDDEL

SEDERT weken eisten de autobuschauffeurs van Singapoer hoger loon. Men troostte hen steeds met beloften. Ten einde raad, lieten ze alle reizigers kosteloos meerijden. Dat bleek een puik middel want de avond van die « kosteloos-rijden-dag » kregen ze loonsverhoging !

HI-FI

DE eerste telefoonkabel Frankrijk-Amerika werd gelegd. Hij zal Brest verbinden met Sidney-Mines in Canada. Hij is 4.700 km lang en bevat 36 lijnen « hi-fi » (high fidelity).

DE POST

HOEVEEL RUBBER IN EEN AUTO ?

WEET je, dat in een middelmatig grote auto het gewicht van het rubber 7 % uitmaakt van het totaal gewicht van de auto ? Met andere woorden : 60 kg rubber voor een auto van 850 kg. Buiten de buiten- en de binnenband. bezit een moderne auto nog 250 verschillende stukken in rubber gemaakt.

HIJ KOMT WEER !

IEDER jaar in de komkommertijd spreekt men opnieuw over de verschrikkelijke sneeuwman. Volgens de laatste berichten is deze verschrikkelijke sneeuwman nogal reislustig en zou hij de Himalaja verlaten hebben en een tochtje te maken in de Sovjet Unie. Een Russisch geleerde heeft inderdaad gemeld, dat hij de sporen van het monster heeft gevonden op de kruinen van de Pamir en de Khinghan.

Ziezo ! Nu hebben de journalisten, bij gebrek aan interessanter nieuws, weer een been om aan te knagen !

MUZIEK EN LICHT

DE ouderwetse fonograaf speelt overal, maar men moet hem opwinden. De moderne gramofoon werkt automatisch, maar er is een stopkontakt voor nodig. Een vindingrijk man heeft thans de « zonne-pick-up » voor het strand gebouwd. Hij werkt in openlucht en een stopkontakt is overbodig. Hij speelt dank zij de 48 foto-elektrische cellen. die het zonnelicht in energie omzetten.

DOOD AAN DE MIKROBEN

TELEFOONTOESTELLEN en in het bijzonder de openbare telefoons staan bekend als verspreiders van mikroben. Ze worden dan ook regelmatig gedesinfekteerd. Wij weten zelfs waaruit

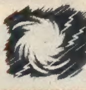
de antiseptische vloeistof, te dien einde gebruikt, is samengesteld : formol, groene, zachte zeep en lavendelextrakt.

Polochon in ...

TIJLON

DE GRILLEN VAN DE BLIKSEM

HET is heus waar gebeurt in Kentucky (U.S.A.). De bliksem verbrijzelde het bed van mijnheer en mevrouw Tucker, die rustig sliepen, verscheurde de lakens en de matras, maar het echtpaar Tucker heeft geen schrammetje. Van hun schrik zijn ze echter nog niet bekomen!

ANTWOORD OP DE TEST
BEN JE FIJNGEVOELIG?

10 JA: Jij bent uiterst fijngevoelig en helemaal niet in de wieg gelegd om chirurg te worden. Tracht je te narden, vriend, anders zul je het later erg moeilijk krijgen.

VAN 7 TOT 9 JA: Je nuchter verstand is een goede raadgever, maar toch domineert je gevoel.

VAN 4 TOT 6 JA: Jij bent gevoelig, maar niet overgevoelig. Je nuchter verstand helpt je de gulden middenweg te bewandelen.

VAN 1 TOT 3 JA: Er is veel nodig om jou aan het rillen te brengen, beste vriend. Je bent nuchter en kalm en komt niet makkelijk onder de indruk van een bewogen film of van een ontroerend boek.

NUL: Ben jij een stuk marmer? Er zijn maar weinig dingen die je ontroeren kunnen of die indruk op je maken. Je gevoelens beheersen is goed, maar ongevoelig zijn is niet goed!

AUTOSNELWEGEN IN EUROPA

HET Duitse net van autosnelwegen is tweemaal zo groot als dat van zes andere Europese landen samen. Duitsland wordt, op grote afstand, gevolgd door Nederland, dan komen Italië, België, Frankrijk, Zweden en ten slotte Portugal. In ons land worden er op dit ogenblik autosnelwegen aangelegd met het oog op de wereldtentoonstelling 1958.

BEN JE REEDS LID VAN DE KUIFJE'S KLUB? ZO NIET, WAAROP WACHT JE OM MIJ TE SCHRIJVEN?

WARM AAN HET HOOFD

KEN je de *Frigiscaaf*? Neen, natuurlijk niet. Men kan zo'n barbaars woord zelfs haast niet uitspreken. Het is eenvoudig een klok uit plexiglas, welke motocyclisten en bromfietsers op de schouders zetten. In de klok staat er een klein toestel dat de chauffeur verwarmt. De temperatuur in de klok kan 14° hoger stijgen dan de omgevende temperatuur.

— Hij heeft een ekskuus! Hij bouwde de boot in zijn kelder!

METEOREN EN RAKETTEN

DE meteoren vormen een bestendig gevaar voor de ruimteschepen, die in de toekomst de aarde met de planeten zullen verbinden. De meteoren kunnen dwars door de raketten boren of deze zwaar beschadigen. Een Amerikaans specialist inzake ruimtevaart verklaarde onlangs, dat een ruimteschip gemiddeld om de vier dagen tegen een meteoor zal botsen. Indien men weet, dat men een jaar nodig heeft om van de aarde naar Mars te reizen... Reken zelf maar even uit!

WRAAK!

DE telefoon is een prachtige uitvinding, vooral de automatische toestellen. Maar zoals met alles, hapert er wel eens iets aan. Het gebeurt dat men in de stad is, haastig iemand moet telefoneren en in een telefoonhok binnenstapt. Eerste punt: kleingeld zoeken; tweede punt: het nummer vormen; en dan komt het derde punt: 't toestel is stuk.

Je bent vanzelfsprekend erg boos en je tracht je geld terug te krijgen. Je klopt op het toestel, je rammelt met de hoorn, maar daar is niets aan te doen. De muntstukken zitten er in en blijven er in!

Enkele dagen geleden bakte een telefoon deze poets aan een Amerikaan, ergens in een Amerikaanse stad. Onze Yankee was zó woedend dat hij het toestel met hamer en beitel te lijf ging. Een politieagent kreeg het in de gaten en de verontwaardigde man belandde kort en goed op het politiekommissariaat. « Ik wou absoluut mijn geld terugkrijgen! » zei hij. De politiekommissaris verstond dit, maar kon toch niet dulden dat men daarvoor de telefoontoestellen afbreekt. « Waar zou dat naartoe gaan? » zei de kommissaris. En inderdaad...

Beste lezer, ben je ooit in hetzelfde geval en heb je hamer en beitel bij... gebruik ze dan toch maar liever niet!

Het weekblad « KUIFJE »: 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — *Uitgever-Directeur*: Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk*: De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement: 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND: 60 cent. - CANADA en de USA: 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Congo: KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk: DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A.: PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

Publiciteit: PUBLI-Art

20-6-57

de Pampas

VERHAAL AANGEBODEN DOOR GOVERNOR

Tekeningen van BERCK

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

De samboek waarin onze vrienden hebben plaats genomen, wordt door de Mosquito's onder vuur genomen

(Wordt voortgezet.)